

Środa, 3 lipca 2013 r.

88. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji parlamentowi, prezydentowi i rządowi Węgier, prezesom Trybunału Konstytucyjnego i Kúrii, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich i krajów kandydujących, Agencji Praw Podstawowych, Radzie Europy i OBWE.

P7_TA(2013)0316

Niedawne powodzie w Europie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie powodzi w Europie (2013/2683(RSP))

(2016/C 075/10)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 191 i 196 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2012/2002 z dnia 11 listopada 2002 r. ustanawiające Fundusz Solidarności Unii Europejskiej, komunikat Komisji w sprawie przyszłości Funduszu Solidarności Unii Europejskiej (COM(2011)0613) oraz swą rezolucję z dnia 15 stycznia 2013 r. w sprawie Funduszu Solidarności Unii Europejskiej – wdrożenia i stosowania ⁽¹⁾,
 - uwzględniając następujące rezolucje: z dnia 5 września 2002 r. w sprawie powodzi w Europie ⁽²⁾, z dnia 8 września 2005 r. w sprawie katastrof naturalnych (pożarów i powodzi) w Europie ⁽³⁾, z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie klęsk żywiołowych (pożary, susze i powodzie) – aspekty związane z rolnictwem ⁽⁴⁾, aspekty związane z rozwojem regionalnym ⁽⁵⁾ i aspekty związane z ochroną środowiska naturalnego ⁽⁶⁾, z dnia 7 września 2006 r. w sprawie pożarów lasów oraz powodzi ⁽⁷⁾, z dnia 17 czerwca 2010 r. w sprawie powodzi w krajach Europy Środkowej, a w szczególności w Polsce, w Republice Czeskiej, na Słowacji, na Węgrzech, w Rumunii i we Francji ⁽⁸⁾ z dnia 11 marca 2010 r. w sprawie rozległych klęsk żywiołowych w autonomicznym regionie Madery oraz w sprawie skutków nawalnicy „Xynthia” w Europie ⁽⁹⁾,
 - uwzględniając białą księgę Komisji zatytułowaną „Adaptacja do zmian klimatu: europejskie ramy działania” (COM(2009)0147) oraz komunikat Komisji w sprawie wspólnotowego podejścia do zapobiegania klęskom żywiołowym oraz katastrofom spowodowanym przez człowieka (COM(2009)0082), a także komunikat Komisji zatytułowany „Wzmacnianie europejskiej zdolności reagowania w przypadku klęsk i katastrof: rola ochrony ludności i pomocy humanitarnej” (COM(2010)0600),
 - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Regiony 2020 – ocena przyszłych wyzwań dla regionów UE” (SEC(2008)2868),
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w krajach Europy Środkowej miała miejsce rozległa klęska żywiołowa w postaci powodzi, która szczególnie dotknęła Austrię, Czechy, Niemcy, Węgry, Polskę, Słowację, Francję i Hiszpanię;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0003.

⁽²⁾ Dz.U. C 272 E z 13.11.2003, s. 471.

⁽³⁾ Dz.U. C 193 E z 17.8.2006, s. 322.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 363.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 369.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 375.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 240.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 128.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 88.

Środa, 3 lipca 2013 r.

- B. mając na uwadze, że częstotliwość występowania klęsk żywiołowych i katastrof spowodowanych przez człowieka, ich dotkliwość, złożoność i rozmiary ich skutków gwałtownie wzrosły w ostatnich latach w całej Europie;
- C. mając na uwadze, że powodzie wyrządziły ogromne szkody w dużych i małych miastach oraz na wsiach, zniszczeniu uległa infrastruktura, przedsiębiorstwa, a także gospodarstwa rolne i obszary wiejskie, mając również na uwadze, że powodzie zniszczyły elementy dziedzictwa naturalnego i kulturowego, a także spowodowały śmierć lub obrażenia i zmusiły tysiące ludzi do opuszczenia swych domów;
- D. mając na uwadze, że Fundusz Solidarności Unii Europejskiej (FSUE) utworzono w celu reakcji na poważne klęski żywiołowe, aby udzielać pomocy finansowej państwom dotkniętym tymi klęskami;
- E. mając na uwadze, że konieczna jest zrównoważona odbudowa zniszczonych lub uszkodzonych przez klęski obszarów, aby nadrobić straty ekonomiczne, społeczne i środowiskowe;
- F. mając na uwadze, że należy poprawić zdolność Unii Europejskiej do zapobiegania wszelkiego rodzaju klęskom żywiołowym; należy również poprawić operacyjność poszczególnych instrumentów wspólnotowych i skoordynować je wzajemnie, tak aby uzyskać trwałą zdolność zapobiegania klęskom żywiołowym;
- G. mając na uwadze, że w wyniku niezrównoważonego wylesiania, intensywnego rolnictwa, dużych obiektów infrastruktury, urbanizacji i zasklepienia gleby wzdłuż koryt rzek i w dolinach, obszary górskie oraz obszary wzdłuż rzek i dolin straciły część zdolności absorpcyjnych;
1. wyraża współczucie dla mieszkańców wszystkich krajów członkowskich, regionów i gmin dotkniętych klęską i solidaryzuje się z nimi; ma na uwadze jej poważne skutki gospodarcze i wyraża żal oraz składa kondolencje rodzinom ofiar;
 2. docenia niesłabnący wysiłek jednostek bezpieczeństwa i obrony cywilnej, ekip ratunkowych i wolontariuszy w zakresie ratowania życia i minimalizowania szkód na dotkniętych klęską obszarach;
 3. pochwała działania podjęte przez państwa członkowskie w celu zapewnienia pomocy obszarom dotkniętym klęską, gdyż udzielanie sobie wzajemnej pomocy w trudnych sytuacjach jest przykładem solidarności europejskiej;
 4. podkreśla, że degradacja gleby, będąca wynikiem działalności ludzkiej (takiej jak niewłaściwe praktyki rolnicze i leśne) lub przez nią pogłębiona narusza zdolność gleby do dalszego pełnego spełniania podstawowej funkcji zapobiegania klęskom żywiołowym;
 5. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zwróciły szczególną uwagę na planowanie i przegląd polityki zrównoważonego gospodarowania gruntami, zdolności absorpcyjnych ekosystemów i godnych naśladowania praktyk, a także na poprawę zdolności kontroli powodziowej i infrastruktury do osuszania;
 6. podkreśla, że zapobieganie powodziom – aby było skuteczne – musi odbywać się na szczeblu międzyregionalnym, dzięki transgranicznym strategiom zarządzania ryzykiem, w ten sposób powstaje ogromny potencjał koordynacyjny oraz jest możliwa wzmocniona reakcja w sytuacji nadzwyczajnej;
 7. uznaje, że mechanizm ochrony ludności UE pomógł państwom członkowskim współpracować ze sobą i minimalizować skutki tej katastrofy; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszego uproszczenia zasad i procedur uruchamiania mechanizmu;
 8. podkreśla, że w ramach celu europejskiej współpracy terytorialnej państwa członkowskie i zainteresowane regiony mają możliwość priorytetowo potraktować zarządzanie ryzykiem w kolejnym okresie programowania, który jest właśnie przedmiotem negocjacji, i wzywa je do tego;
 9. podkreśla, że państwa członkowskie muszą wprowadzić programy przeciwpowodziowe za pomocą kompleksowych strategii prewencyjnych; podkreśla, że polityka ratownictwa, w tym zapobieganie sytuacjom nadzwyczajnym i działanie w tych sytuacjach, wymaga większego zaangażowania regionów, miast i społeczności lokalnych, które powinny się zachęcać do włączania polityki ratownictwa do swych strategii;

Środa, 3 lipca 2013 r.

10. wzywa Radę i Komisję, by – jak tylko otrzymają niezbędne wnioski od państw członkowskich – podjęły niezbędne kroki w kierunku szybkiego zapewnienia odpowiedniej pomocy finansowej z FSUE; podkreśla pilny charakter wypłaty pomocy finansowej poprzez FSUE krajom dotkniętym tą klęską żywiołową;
11. wzywa Komisję, by sporządziła projekt nowego, uproszczonego rozporządzenia w sprawie FSUE, które między innymi umożliwi Komisji dokonywanie wypłat zaliczek zaraz po tym, jak państwa członkowskie dotknięte klęską żywiołową zwrócą się o pomoc;
12. podkreśla, że inwestycje w zapobieganie powodziom w ramach odnośnych krajowych programów wymagają odpowiednich zasobów finansowych, jako że stanowią one ważne narzędzie pozwalające rządowi państw członkowskich rozwijać i wdrażać strategię przeciwpowodziowe; podkreśla, że inwestycje w działania na rzecz zapobiegania klęskom żywiołowym powinno się dokonywać zgodnie z podejściem ekosystemowym;
13. wyraża pogląd, że skutki katastrof negatywnie wpływają na korzystanie z funduszy UE; domaga się niezbędnej elastyczności jeżeli chodzi o przeprogramowanie w państwach członkowskich w celu wsparcia odbudowy obszarów dotkniętych powodzią i doboru najodpowiedniejszych przedsięwzięć;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi państw członkowskich oraz władzom regionalnym i lokalnym na obszarach dotkniętych klęską.

P7_TA(2013)0317

Reforma struktury unijnego sektora bankowego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lipca 2013 r. w sprawie reformy struktury unijnego sektora bankowego (2013/2021(INI))

(2016/C 075/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 120 Regulaminu,
- uwzględniając dyrektywę 2010/76/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 listopada 2010 r. zmieniającą dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE w zakresie wymogów kapitałowych dotyczących portfela handlowego i resekurytyzacji oraz przeglądu nadzorczego polityki wynagrodzeń,
- uwzględniając sprawozdanie grupy ekspertów wysokiego szczebla (HLEG) w sprawie reformy struktury unijnego sektora bankowego z dnia 2 października 2012 r.⁽¹⁾,
- uwzględniając wnioski ze spotkań G-20, które odbyły się w Londynie w 2009 r., w Cannes w 2011 r. oraz w Moskwie w 2013 r.,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniającą dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej, a także odpowiednio wniosek z dnia 20 lipca 2011 r. dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi (COM(2011) 0453) oraz wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (COM(2011)0452),

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf